

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Rebus Britanniae Novis

Barclay, John

Francopoli, [ca. 1640]

Ad Senatvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39759

AD SENATVM.

APVD vos, Patres Con-
scripti, breuissimis his
litteris de salute Reipub.
dicturus, aliam non capto
benevolentiam, prater eam quam
omnium vestrũm animi, qui pa-
tria patres estis, pollicentur: & qui
probè etiam nostis, quanta lauda-
tionis auctoritas vobis apud po-
steros sit mansura, si quod vestro re-
gno salutare est, probaueritis:
Nam de ignominia, si secus ac-
ciderit, nolo prefari. Rem ipsam
aggredior.

In Republica scopulus, cui al-
lidi hæc nauis, & frangi solet,
est ciuium animorũmque discor-
dia. Imperia etiam dissensione

A

EPISTOLA.

collabuntur, aequè ac consensione
 coalescunt. Hoc ut in omni specie
 turbamenti verum est, usùque at-
 que experientiâ comprobatum;
 ita ubi antiqua pietas multis se-
 culis approbata impugnatur, cer-
 tissimum est. Libenter hic profero
 monitum illud ad Augustum,
 & Nouatoribus perutile, si mo-
 nitorem admitterent. τοὺς δὲ ξενί-
 ζοντάς τι αὐτὸ (ante dixit τὸ
 θεῖον) καὶ μίση: καὶ κόλαζε, μὴ μόνον
 τῶν θεῶν ἕνεκα: ἀλλ' ὅτι καὶ πῶς
 δαμόνια, οἱ τοιοῦτοι ἀντεισφέρον-
 τες, πολλοὺς ἀναπειθῶσιν ἀλλοτρι-
 νομεῖν. καὶ τῶν ἑσσωμοσίου, ἑ-
 συστάσης, ἐταίριαί τε γίνονται, ἀπὸ
 ἡκιστα μοναρχία συμφέρει. Eos verò
 qui in diuinis aliquid inno-
 uant, odio habe, & coerce;
 non Deorum solùm causa, sed
 quia noua quædam numina
 hi tales introducetes, multos
 impellunt ad mutationem re-
 rùm. vnde coniurationes fedi-

EPISTOLA.

riones, conciliabula existunt:
res profectò minimè conduci-
bilis principatui. *Nimius essem
in hac re, si qua ex hac malorum
radice nata sunt damna, vellem
aliunde dare in mediũ. Illud certum
est, Deum ob nouas has de numine,
& sine ratione excitatas lites, regna
non tantum affligere grauitè, sed
ad gentes alias etiam transferre.
Per ipsum enim Reges regnant, ut
vel prisca, primaque Ecclesie secu-
la satis ostenderunt. Certè sub Mo-
se Respublica (si ita vocari debet)
& post Saulem regna tam diu feli-
citer steterunt, quamdiu vnus
fuit omnium de vera religione
sensus. at quàm primùm nouitas
in cultu locum accepit, omnia pes-
sum ibant. Non hereo: sacri codi-
ces id passim testantur. Quid Chri-
stiana tempora? Arrianis de reli-
gione in Grecia, Asiâque conten-
dentibus aduersus Catholicos, an
non permisit Deus, ut ad Arria-*

A ij

EPISTOLA.

nos principes atque Apostatas
 deuolueretur imperium? Græcis
 de diuinarum personarum proces-
 sione acriter decertantibus; incli-
 nata sunt res Christianorum; &
 Turci totius orientis, ac Græcia
 domini euaserunt. Nouæ semper
 religionis auctores, nescio quo fato,
 nati videntur ad regnorum euer-
 sionem. Quàm propè à periculo ab-
 fuerit reliqua Europa his septua-
 ginta annis Calvinianis, est hodie
 notissimum. Toto hoc seculo per
 hos Nouatores miserè jactata est
 Flandria: Sueuiæ Rex legitimus
 ab iisdem ejectus est, & regnum
 adhuc sub Calviniana tyrannide
 est. Nec tutum mansit Romanum
 Imperium, ut nihil dicam de illa,
 qua nuper apparuit è Rhenano tra-
 ctu in Bohemiam expeditione.
 Quas porro deplorandas rerum
 vices hoc eodem seculo non aspexit
 in se clarissimum simul ac Christia-
 nissimum Galliarum regnum? Sci-

A. 1620

m
 pe
 ri
 tū
 qu
 te
 ne
 Br
 do
 gn
 H
 reb
 m
 gr
 lic
 na
 ta
 V
 cr
 gu
 iu
 ua
 ex
 fil
 la

EPISTOLA.

mus fugato ad Meldas Rege, & per conſpirationem occupatis plurimis, præcipuiſque urbibus, tantum non extinctum fuiſſe. nec unquam plenè ciuitates in Regis poteſtatem redierunt à tot annis, donec exeuntis captiuitatis huius Britanica anno ſeptuageſimo, Ludouicus XIII, immortalitate dignus princeps, & velut alter Hercules monſtrorum domitor, rebelles Nouatores egregiè domuit; qui iam in ordinem redacti gregatim redeunt ad fidem Catholicam. Sed quorſum attinet externa recensere; cùm domeſtica Britannis exempla ſint ad manum: Vbi non regna tantum in diſcrimen vocata ſunt, ſed Regum etiam & principum virorum iugulum petebatur. Dicant Nouatores Miniſtri, quibus artibus extincta ſit Maria Henrici octauæ filia natu maxima, Regina omni laude, veraque pietate inſignis,

A ij

EPISTOLA.

que si vixisset diutius, actum erat de Nouatoribus. Quid de altera Maria, que post mariti mortem Francisci secundi Galliarum Regis, rediens in Scotiam hereditarium regnum, primùm dolis, deinde apertâ vi, regno pulsa est à Nouatoribus, tandèmq̃ue acerbâ morte extincta ab iis in Anglia, qui illam vt legitimam Anglia, Scotia & Hibernia Reginam agnoscere debuerunt. Hæc ipsa est, à qua, qui nunc legitimè Britannis imperat Carolus, regnandi jus, & potestatem accepit; & qui, vt sperare licet, Deum aliquando colet more maiorum. Non semper mare Caspium vexant inæquales procellæ. Redeo ad Nouatores, qui ne tragædiam sine catastrophe darent, in principes viros, immo & in Cardinales, Polum in Anglia, & Bethonium in Scotia paricidiales manus injecerunt. Hæc acta à vobis sunt Ministri

*No
cie
lui
ve
par
vo
per
ner
vt
tut
bus
run
eti
fir
vb
Et
me
ch
aff
tio
le
pre
ni
ali
eti*

EPISTOLA

Novatores in regnorum perniciem. Si plura expectatis, reuoluite Βασιλικόν δῶρον, ubi hunc vestrum spiritum, quem nouum paracletum esse vultis, reperietis vocari à magno Rege fanaticum, perfidum, & qui nil nisi seditio- nem spiret, ac calumnias. Satis, ut spero, apparuit, quàm nihil sit tutum, vel regnis, vel principibus, ubi inualuit semel Nouatorum potens auctoritas. Quod ille etiam vel maximè verum esse affirmabit, qui horum genium, ubicunq; dominantur, perspectum habebit. Regis & regni nomen oderunt, & omne Monarchicum regimen. Democratiam affectant: Geneuenses, Heluetios, Rhetios, Batauos intuerere, lector, & alias, si quas habent, provincias, ubi rerum domini penitus euaserunt. Et mirum iam aliquis existimabit, si in regenda etiam Ecclesia, ipsi sine capite esse

NB.

EPISTOLA.

velint. Ad extremum, vestrum est, Patres Conscripti, diligenter intueri, quanta cum Britannia ignominia seuiant ibi hodie Geneuenses Ministri. Tolerabile hoc malum esset, si belli huius quod in Christianos Britannos illi nunc excitant, solius Britanniae finibus, aut nostri etiam seculi periodo, fama contineretur. Sed non ita est, per uniuersum terrarum orbem facti huius Britannici nomen manuit. Et quãdiu orbis hic stabit Christianus, tandiu nobile quondam regnum ex hac clade, apud posteros malè audiet. Et quidem quæ ex leuioribus culpis collecta est infamia, leuiter etiam ferri potest: Sed bella in Christianos, spolia & cades sunt, ex quibus concidit gloria tua olim inclyta Britannia, Latinus Poëta Pharsalicam aciem, ceteraque ciuilia bella descripturus, illud ut tragicum, & maximè probrosum initio deplorat, quod orbis

EPISTOLA.

urbis dominatores Romani, tandem in sua viscera conuersi, signa signis opponerent, pares aquilas, & pila minantia pilis.

Signa sunt longè luētiosiora in hac noua acie, & Christianomachia: ubi non modò Britannus Britanno, sed Christianus Christiano hostis obiicitur; sicque eo tantum res geritur, (quod deplorandum est) quo vetus verumque Christianum nomen tollatur è medio. Tale est hoc à Geneuensium ministris bellum, in ipsam Christianam professionem excitatum, auctum, inueteratum. Vbi nunc Britannia est illa Majorum tuorum gloria, ex bellis longè aliis contracta? Vbi sub primis Christianis Regibus in omnes Christianos amor? quando vix excurrentibus ducentis à Christo annis idololatria conculcata viam fecit Christianis sacris: & illis certè, quae hodie deploranda Britannia tam

EPISTOLA.

acriter expellis. Vbi illa signa? ubi
 victricia vexilla, hostibus Christi-
 ani nominis tam formidata, quàm
 feliciter obiecta? Recense Regum
 tuorum agmina generosa, & ex-
 peditiones in Siciliam, in Pala-
 stinam, & remotas orientis solis
 partes, pro defensione Christiana
 huius fidei, quam hodie tot bellis
 intestinis expellunt Nouatores
 Ministri. Nec alios nunc harum
 rerum testes requiro, quàm tot
 templorum sacra monimenta, do-
 mi, forisq; excitata; donaria
 innumera accepta à Summis Pon-
 tificibus, vicissimque reddita be-
 neficia. Vides sanè Christiani no-
 minis insecutor Minister, à quan-
 ta gloria per te exciderit, & in
 quantum opprobrium traxeris no-
 bilissimum regnum. In quantam,
 inquam, miseriam, si nihil est in-
 felicius, quàm ex beato miserum
 fieri. Vos verò, Iudices, & Con-
 scripti Patres, quos semper bona-

ris
no.
ni
bis
gn
tu
arg
sio
ut
an
Se
pet
bu
ber
tra
esse
di
pu
re
ex
est
qu
tis
bi
ser

EPISTOLA.

ris causâ nomino, non possum
non hortari ad eam rerum Britan-
nicarum cum Deo pacem, quæ vo-
bis futura est salutaris; & toti re-
gno, si multis mortalibus credi-
tur, necessaria. Ego, qui in hoc
argumento sine cuiusquam offen-
sione versari cupio, non comittam
ut audiatis ex me, quid juris,
aut aequitatis esse putem, in his
Senatus vestri placitis, & tot re-
petitis in Christianos sanctioni-
bus. Solum meminisse oportet rei
benè, vel malè gestæ memoriam
transire ad posteros: instabilè que
esse hanc rerum humanarum con-
ditionem. Punctum sanè est &
puncto minus, quod tanto pe-
re hic colunt mortales: & breui
excurret momentum, quod super-
est ad supremum diem illum,
quando de vestris Senatusconsul-
tis, ac religionis veritate sta-
bit supremi Iudicis metuenda
sententia.

Psal. 36

Quia dominus amat iudicium, &
non derelinquet sanctos suos.
in eternum conseruabuntur.
iniusti autem punientur, &
semen impiorum peribit.

qu
qu
ta
te
in
ni
ho
qu
N
ta